

РЕШЕНИЕ

№ 32440

гр. София, 17.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 12.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **8819** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на К. Ж. Б., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на К. Д'И., [дата на раждане], против решение № 14-ВР/29.06.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Същото било издадено необосновано, в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Нарушени били разпоредбите на чл. 7 и чл. 35 АПК. Интервюиращият орган бил излязъл извън компетентността си, като изложил мотиви по същество. Твърди се, че били игнорирани съществени нововъзникнали обстоятелства, свързани с влошено здравословно състояние, именно поради насилие, основано на пола срещу търсещата закрила. За това се съдържало информация в медицинската документация, съхранявана в СДВНЧ Б.. Пзовава се на чл. 33, § 2, буква „г“ от Директива 2013/32 и чл. 55, § 7 от Регламент 2024/1348. Моли решението да бъде отменено, а преписката – върната за произнасяне в производство за международна закрила.

В открито съдебно заседание жалбоподателят К. Ж. Б., редовно призован, се явява лично и се представлява.

Жалбоподателят заявява, че през 2011 г. в селото му, в държавата имало разруха, повсеместен глад. Имала малко бебе и поради липса на друга възможност семейството ѝ я дало на някакъв господин да живее с него, който я третирал сексуално, когато пожелал. Няколко пъти е бягала из провинцията, вкл. и в С. П., и съседните населени места, но винаги я намирал и казвал, че ще я убие и че нямало да избяга от него. На два пъти подавала жалби в полицията, но въпросният

господин плащал някакви суми и от там ѝ казвали да се маха и да не ги занимава с проблемите им. Последното ѝ бягство било през 2023 г., като оставила малкото си дете при родителите ѝ. Имала две деца, но не от мъжа, от който бяга. Дъщеря ѝ била на 23 години, а синът - на 13 години, който оставила при сестра си в страната по произход. Не била виждала бащата на сина си от 2011 г. През 2025 г. дошла в България. Взела самолет за Турция, а от Турция - влак за България. Била виждала човека, от който бяга, последно през 2023 г.

Чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено. Депозирани са писмени бележки. В тях мотивира наличието на нови обстоятелства, които не били предмет на преценка в предходното съдебно производство. Влошеното здравословно състояние следвало да бъде разгледано с преживяното насилие, основано на пола, за което жалбоподателят разказва. Позовава се на практика на СЕС и приложението на действащия Регламент 2024/1347. Справката не съдържа информация относно насилието, основано на пола, вкл. домашното насилие, принудителните бракове, възможностите за ефективна държавна закрила на жените, изложени на това насилие. Било допуснато смесване на производствата, като била извършена преценка по същество вместо проверка за наличие на нови елементи. Моли за отмяна на решението и връщането на молбата за разглеждане по общия ред.

Ответникът интервюиращ орган на ДАБ при МС /В. М./, редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Сочи разминаването в посочените години на децата ѝ по време на интервюто и на проведеното съдебно заседание, в медицинската документация относно състоянието ѝ на „нераждала“ и други. Обосновава извод за законосъобразност при издаването на оспореното решение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 04.07.2025 г. К. Ж. Б. от К. Д'И. е поискала международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като лице от женски пол, [дата на раждане] в К. Д'И., ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – баули, религия - християнин, семейно положение – неженен.

На 09.07.2025 г. е проведено интервю, в което разказва, че е напуснала К. Д'И. легално на 11.05.2025 г., със самолет за Турция. Обяснява, че нейна приятелка я завела в туристическа агенция, като ѝ осигурили шенгенска виза. Посочва, че не може да чете и пише, не знаела кое посолство е издало визата и, че тя е фалшива. Имала и редовна туристическа виза за Турция, която получила от турското консулство. В Турция останала един месец и след това продължила към България. Посочва, че в България пристигнала с влак на 21.06.2025 г. На границата ѝ съобщили, че шенгенската ѝ виза е фалшива, което тя не знаела. Заявява, че тогава полицията я задържала и конфискувала паспорта ѝ. Прекарала 14 дни в затвора на границата в България. Мотивира молбата си за международна закрила с твърдението, че когато си жена в К. Д'И., е възможно да бъдеш принудена да приемеш определено лице за съпруг. Семейството ѝ наложило да вземе съпруг през 2011 година без официален брак. Преди това живеела с друг мъж, който изчезнал преди войната. Първата ѝ дъщеря била на 24 години от него. Когато била бременна с второто дете, което било на 15 години към момента на интервюто, избухнала война и тя избягала с дъщеря си при семейството си на село. Приютили я и обещали да се грижат за нея и децата, но поради икономически причини впоследствие ѝ наложили да живее с мъж, който не харесва. Той нямал нищо против, въпреки че била бременна от друг мъж. Отказала да живее с него, но я насиллил. Живели заедно няколко месеца, въпреки че била против. Той настоявал да спи с него и да му се подчинява. Не можела да търпи тези неща и тогава избягала. Отишла при сестра си, но мъжът, от когото избягала, разбрал къде е и настоявал да се върне там, както и цялото ѝ

семејство. Той я изнасилвал. Една приятелка ѝ помогнала да се укрие в града, но той пак я намерил и казал, че ако избяга, пак ще имам проблеми. По тази причина избягала от страната си. От 2011 г. била с него, но през цялото време бягала. Оставила децата си при сестра му. По време на регистрацията казала, че не е сигурна за възрастта на децата. След това се обадила на сестра си, която се грижи за тях, за да ѝ каже точната информация, тъй като е неграмотна. Подчертава, че никога не се е оплаквала на полицията. Заявява, че имала и по-голям брат, който обаче починал. Той ѝ помагал, когато първоначално отишла при сестра си, но след смъртта му сестра ѝ вече не могла да ѝ помага финансово. Заявява, че няма физически доказателства, имало само нейните думи. Добавя, че сестра ѝ също може да потвърди всичко. Твърди, че лично не е подлагана на преследване на основание етническа принадлежност и изповядвана религия. Пояснява, че не е била член на политически партии или организации. Изтъква, че не е била арестувана, съдена или осъждана в държавата си на произход.

С решение № 4533/14.08.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на К. Ж. Б. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Срещу това решение е подадена жалба, отхвърлена с решение по адм. дело № 9421/2025 г. по описа на Административен съд София-град, оставено в сила с решение по адм. дело № 386/2026 г. по описа на ВАС.

На 10.06.2026 г. К. Ж. Б. е подала последваща молба за закрила. Позовава се на влошено здравословно състояние, като акцентира и върху състоянието на медицинското обслужване в страната по произход. Била лице от уязвима група.

От началника на отдел СДВНЧ, дирекция „Миграция“ МВР, е представена медицинска документация, видно от която лицето има гинекологични проблеми, извършена е операция, предписано е лечение.

С решение № 14-ВР/29.06.2026 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска последваща молба с вх. № УП 17772 от 10.06.2026 г. на К. Ж. Б. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не представя никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държавата по произход. Приложена е справка от 29.06.2026 г. на отдел „Международна дейност“, дирекция „Международна дейност и проекти“ на ДАБ при МС.

Решението е връчено на 02.07.2026 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, и доколкото се извършва преценка за законосъобразността на акт, издаден производство по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, което се провежда при различни условия и ред и приключва с различен по съдържание и последици акт спрямо условията и реда на провеждане на производството, което приключва с акт по чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, то се обуславят следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 7-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, актът е издаден при допуснати процесуални нарушения, от категорията на

съществените, които ограничават правото на защита на лицето молител, и в противоречие с материалния закон /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 – т. 4 АПК/.

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила /§ 1, т. 6 ДР на ЗУБ/ е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Не се въвеждат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин казано, новите обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства. Доказателствената сила и относимост на представени доказателства относно исканото предоставяне на международна закрила е въпрос на анализа по същество в производството по предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

В практиката е застъпено становището, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след влизане в сила на предходното решение за отказ за предоставяне на международна закрила и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлектират върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението.

В конкретния случай органът формално е обсъдил налице ли са нови обстоятелства, които се отнасят съществено за личното положение на молителя или до държавата му по произход, като не е изследвано дали жалбоподателят не попада в уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ като лице с доказани здравословни проблеми. Не са обсъдени представените от отдел СДВНЧ документи, отразяващи здравословното състояние на лицето, като не е направен анализ досежно предоставянето на здравни услуги в страната по произход именно предвид здравословното състояние на конкретното лице. Не е извършен анализ относно здравеопазването именно спрямо жени в подобна ситуация, като такъв не може да се направи и въз основа на представената справка. Не без значение е и, че видно от тази справка достъпът до правосъдие на жени, страдащи от сексуално насилие, е силно ограничен. В самата справка се акцентира върху насилието, основано на пола, за което говори и жалбоподателят.

Действително не се установява пряка причинно-следствена връзка между напускането на страната по произход и отношенията между молителя и лицето, от което бяга. Бежанската история обаче, която молителят разказва в хода на съдебното производство, е подробна, като няма разминаване с тази, която е разказало при разглеждане на първата му молба. Административният орган е следвало да вземе предвид чувствителния характер на въпросите от лично естество, и по-

специално на въпросите, отнасящи се до сексуално насилие на лицето, като съобрази, че лицето има гинекологични проблеми, и установи налице ли е между това сексуално насилие и здравословните проблеми пряка причинно-следствена връзка. На анализ подлежи не само насилието, основано на пола, но и принудителните бракове, и възможностите за ефективна държавна закрила.

Съгласно практиката на ВАС /решения по адм. дело № 11454/2025 г. и по адм. дело № 4379/2025 г./ критериите, които отличават лицата от уязвимата група, не представляват основание за предоставяне на статут, но компетентният административен орган следва да извърши преценка и за нивото на предоставяните медицински грижи и здравно обслужване в държавата на произход на чужденеца. В случая подобна преценка следва да се извърши при разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила, а не в производство по нейната допустимост.

На следващо място, съгласно чл. 55, § 3, б. а“ от Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 година за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна на Директива 2013/32/ЕС „последващата молба подлежи на предварително разглеждане, в рамките на което решаващият орган установява дали са се появили или от кандидата са били представени нови елементи, които: а) значително увеличават вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила съгласно Регламент (ЕС) 2024/1347“. Съгласно чл. 55, § 7 от Регламент (ЕС) 2024/1348 „когато кандидатът не е представил или не са се появили нови елементи съгласно параграф 3, молбата се отхвърля като недопустима съгласно член 38, параграф 2.“ Съгласно последния „решаващият орган отхвърля дадена молба като недопустима, ако молбата е последваща молба, когато няма или не са били представени от кандидата нови относими елементи, посочени в член 55, параграфи 3 и 5, свързани с разглеждането на въпроса дали кандидатът отговаря на условията за предоставяне на международна закрила в съответствие с Регламент (ЕС) 2024/1347 /статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила/ или свързани с основаниято за недопустимост, приложено по-рано“.

Цитираните разпоредби съгласно Таблицата за съответствие съответстват на чл. 40, § 3, § 5 и член 33, параграф 2, буква г) от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, а именно: „ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II; Когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, буква г); държавите-членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима единствено ако молбата е последваща молба, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

От тълкуването на цитираните разпоредби се обуславя извод, че в конкретната хипотеза молителят се е позовал на нови обстоятелства, поради което и издаденият спрямо него акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а преписката – изпратена за ново проясняване.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ **Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 14-ВР/29.06.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет /В. М./.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от административния орган по последваща молба вх. № УП 17772 от 10.06.2026 г., подадена от **К. Ж. Б.**, ЛНЧ [ЕГН], гражданин на К. Д'И., [дата на раждане] в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в постановения съдебен акт.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване по аргумент от чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: